

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám: .

Tárgy: alapjogot érintő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása
Hiv. szám: –
Ügyintéző:
Tel.:

HATÁROZAT

Panaszos megbízásából képviselő által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira a panasznak – a rendőri intézkedés részrehajló voltát sérelmező részében –

h e l y t a d o k,

egyéb tekintetben a panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen fellebbezésnek helye nincs, azzal szemben közigazgatási per indítható. A közigazgatási peres eljárás illetéke 30000 Ft, azaz harmincezer forint, azonban a fél a tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán mentesül az illeték előzetes megfizetése alól, az illetéket annak kell megfizetnie, akit a bíróság erre kötelez.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a vitatott határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy postára adni.

A keresetlevél benyújtásának a határozat hatályosulására nincs halasztó hatálya.

Tájékoztatom, hogy a keresetlevelet elektronikus úton is benyújthatja. Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban.

A keresetlevél elektronikus előterjesztésére szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/kozigazgatasi-per-birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le. Eljárási költség nem merült fel.

A határozatot kapják:

- 1) panaszos (jogi képviselő útján),
- 2) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul),
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul),
- 4) Irattár.

INDOKOLÁS

I.

Panaszos – jogi képviselő által ellenjegyzett – panaszt terjesztett elő a Panasztestületnél Panaszossal szemben foganatosított rendőri intézkedés kapcsán.

A panaszbeadványban foglaltak szerint Panaszos *-n tartási szerződést *-al, aki a tartás fejében ráruházta a * szám alatti társasházi lakás tulajdonjogát. * *-n elhunyt.

*-n * körül lakásánál – amely a tartással érintett lakással egy lépcsőházban található – megjelent két férfi és egy nő, akik azt állították, hogy néhai * örökösei, és ő „*lenyúlta*” az elhunyt lakását. Panaszos közölte, hogy tartási szerződés útján nyert az ingatlanon tulajdonjogot, a szerződést is megmutatta. A három személy ennek ellenére trágár szavakkal illetve Panaszost és követelték, hogy adja át részükre az érintett lakás kulcsát. Ő ezt megtagadta, és visszavonult a lakásába, miközben az egyik férfi azt kiáltotta, hogy rendőrt hívnak.

Pár percen belül meg is érkezett két rendőr – egy férfi és egy nő –, akik kihívták Panaszost a lakásából és igazoltatták, majd felszólították, hogy adja át a tartási szerződéssel érintett lakás kulcsait a rendőri intézkedést kérő személyeknek, akik az intézkedés során végig azt hangoztatták, hogy neki át kell adnia részükre a kulcsot. Panaszos a tulajdonjogára hivatkozva megtagadta, hogy a három polgári személynek átadja a kulcsot és közölte, hogy azt legfeljebb a rendőröknek adja át. Az érintett lakásra vonatkozó tulajdonjogának igazolására a rendőröknek is bemutatta a tartási szerződést, valamint a tulajdonjog megszerzése miatt a Nemzeti Adó- és Vámhivatal (a továbbiakban: NAV) által vagyonszerzési illeték megállapításáról hozott határozatot. Ezen iratokról a rendőrök mobiltelefon segítségével felvételt is készítettek. Ezek után a rendőrök felszólították Panaszost, hogy nyissa ki a tartási szerződéssel érintett lakást és oda engedje be a rendőri intézkedést kérő három polgári személyt. Panaszos a rendőri felszólításnak eleget tett, kinyitotta a lakást, ahova ő, az intézkedő rendőrök és a három polgári személy bementek, utóbbiak elkezdtek fotózni a lakás belsejét. Panaszos a lakás kulcsát átadta az intézkedő rendőröknek, és hazament az ugyanazon lépcsőházból nyíló lakásába, hogy tulajdonjogának igazolására az arról szóló ingatlan-nyilvántartási bejegyzésről készült határozatot előkeresse. Mire az iratot előtalálta, a rendőrök már a ház előtt álltak. Panaszos bemutatta részükre a megtalált okiratot, azonban azzal a rendőrök már nem foglalkoztak, és a tartási szerződéssel érintett lakás kulcsát sem kapta vissza.

Azóta észlelte, hogy a tartási szerződéssel érintett lakás zárja lecserélésre került, hogy kik által, nem tudja. A panaszbeadványban foglaltak szerint Panaszos a rendőri intézkedés nélkül nem adta volna ki a kezéből a tartási szerződéssel érintett lakás kulcsát, hisz az ingatlan a tulajdonát képezi. Így azonban elesett a tulajdonát képező ingatlan birtoklásának lehetőségétől.

Oda nem tud bejutni, nem tudja átíratni a nevére a közműszolgáltatási szerződéseket, oda nem tudja beengedni a korábbi tulajdonos elhalálozása miatti hagyatéki eljárás ügyintézőjét, és általában nem tudja erőszakmentesen birtokba venni a tulajdonát képező lakást. Mindeközben a lakás összes terhet ő viseli.

Panaszos nem tudja, hogy a rendőrök miként dönthették el a három idegen személyről, hogy örökösök, mikor a hagyatéki eljárás még meg sem indult. Ha azonban a rendőrök egy, Panaszos által ismeretlen eljárás keretében ezt mégis megállapították, akkor milyen alapon szólították őt fel a tulajdonát képező lakás kulcsának az átadására. Nem tudja, milyen joggal vették át tőle a

lakás kulcsát, arról elismervényt sem kapott, és az általa a rendőröknek átadott kulcs további sorsa sem ismert előtte.

Panaszos tudomással bír arról, hogy a rendőri intézkedést kérő három személy egyikét *-nak hívják, aki valamilyen kapcsolatban áll vagy állt a rendőrséggel. Feltételezése szerint ő rokoni kapcsolatban állhatott az elhunytal, mert néhai * lánykori neve * volt. Panaszos a rendőrségtől semmilyen tájékoztatást nem kapott, így nem tudja, hogy ki ellen indítson birtokháborítási eljárást a tulajdonát képező lakás lezárása miatt. A lakást feltörni nem szeretné, mert attól tart, hogy az egyrészt jelentős kárral járna, másrészt ismét csak rendőri intézkedést fogatosítanak vele szemben.

Panaszos a sérelmezett rendőri intézkedéssel kapcsolatban – a Panasztestületnél előterjesztett beadvány szerint – az alábbiakat kifogásolta:

- a rendőri intézkedés részrehajló voltát;
- a tartási szerződéssel érintett lakásnak az intézkedő rendőrök részére átadott kulcsát nem kapta vissza;
- rendőrségi tájékoztatás hiányában nem tudja, ki cserélte le a tartási szerződéssel érintett lakás zárját, ki ellen indítson birtokháborítás miatt eljárást.

II.

A tényállás tisztázása érdekében az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. § (1)-(2) bekezdése alapján lefolytatott bizonyítási eljárás során a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be és vette figyelembe:

- *-n kelt panaszbeadvány;
- jogi képviselő meghatalmazása;
- tartási szerződés;
- tulajdoni lap;
- „Küldés leírása”;
- rendőri jelentések;
- feljegyzés nyomozás elrendeléséről;
- Rendőrkapitányság vezetőjének jelentései;
- „Eset adatlapok”;
- fizetési meghagyása;
- Panaszos által tett feljelentés;
- telefon-és rádióforgalmazásról készült hanganyag;
- Ügyészségen (a továbbiakban: Nyomozó Ügyészség) magánlaksértés vétsége miatt indult bűnügyben felvett jegyzőkönyv tanúkihallgatásokról;
- Panasztestület állásfoglalása.

III.

A rendelkezésre álló – *a II. részben felsorolt* – bizonyítási eszközök alapján az alábbi tényállást állapítottam meg.

*-n *-kor * telefonon állampolgári bejelentést tett a Tevékenység-Irányítási Központba (a továbbiakban: TIK), miszerint a * szám alatti lakásban lakó nagynénje elhalálozott, és az

elhunytal tartási szerződést kötött férfi – aki egyben a ház gondnoka is – önhatalmúlag kicserélte a zárat, így ők, mint közvetlen hozzátartozók és örökösök nem tudnak oda bejutni. * a Rendőrkapitányság hivatásos állományában teljesít szolgálatot, azonban ezen tény nem közölte a TIK-kel.

A TIK járőrpárt küldött a helyszínre, ahol a bejelentő, a bejelentő testvére és annak élettársa fogadta őket, rövid tájékoztatást adva részükre a történetekről. A járőrpár ezt követően – a tényállás tisztázása érdekében – a bejelentővel és a vele lévő személyekkel felkereste Panaszost, aki elmondta a rendőröknek, hogy tartási szerződést kötött az érintett ingatlan tulajdonosával, így annak a lakásnak ő lett a tulajdonosa. Állításának igazolására bemutatta a tartási szerződést, valamint az ezen szerződés alapján történt tulajdonszerzés miatt a terhére illetékfizetési kötelezettséget megállapító – a NAV által kibocsátott – fizetési meghagyást. Bemutatta az érintett lakás tulajdoni lapját is, melyen azonban ő nem volt feltüntetve, tulajdonosként még az elhunyt szerepelt. Az iratokról a rendőrök fényképfelvételt készítettek. Panaszos által bemutatott iratok szerint az elhunyt leánykori neve egyezett a bejelentő vezetéknevével. Ennek, valamint a bejelentő által közölték alapján – illetve, hogy ez a név szerepelt a kapucsengőn vagy az ajtón – a rendőrök elfogadták a bejelentőnek az elhunytal való közeli rokonságra vonatkozó állítását. Ugyanakkor a bemutatott iratok alapján nem látták igazoltnak Panaszosnak a lakásra vonatkozó tulajdonjogát.

Mindezek után a rendőrök közölték Panaszossal, hogy a hozzátartozókat, mint vélhető tulajdonosokat be kell engednie a lakásba, mert joguk van oda bejutni, illetve az elhunyt személyes dolgaihoz, az ott lévő ingóságokhoz. Panaszos ezen rendőri közlésre a bejelentőt és a vele lévő személyeket az érintett lakásba beengedte, részükre a lakáskulcsot a rendőrök jelenlétében átadta. A bejelentő és a vele lévő személyek a lakásban fényképeket kezdtek készíteni. Panaszos mondta a rendőröknek, hogy visszamegy a lakásába megkeresni a tulajdonjogát igazoló tulajdoni lapot, mire a rendőrök közölték, hogy ők nem tudnak többet tenni, a tulajdonjog kérdésében nem dönthetnek. A gondnok elment, a rendőrök is távoztak, egyikük a ház előtt rágyújtott. Itt Panaszos még utolérte őket, és megint iratok bemutatásával próbálta tulajdonjogát igazolni, azonban a rendőrök ismét tájékoztatták, hogy ők az ügyben nem tehetnek többet. A rendőrök visszajelezték a TIK-nek, hogy adott helyszínen megjelentek, ott *„tulajdonosi jogviszonyi problémák voltak”*. Beszéltek *„a vélhető örökössel, vagyis hát akire a néni elméletileg ráírta. Ő nekünk tulajdoni lapot nem tudott mutatni, hogy ő a tulajdonos. A bejelentőnk ugye, ők hozzátartozók, közeli hozzátartozók, ők ezt ugye igazolták nekünk, őket meg viszont beengedtük a lakásba.”* Jelentették továbbá, hogy *„Felvilágosítottuk őket, hogy polgári peres úton majd intézik a dolgokat.”* Az ügyeletes kérdésére a jelentést tevő rendőr azt válaszolta, hogy látták a tartási szerződést, arról felvételt is készítettek, *„Viszont a tulajdonjogot nem tudta nekem igazolni az úriember, ugye a tulajdoni lappal, így, így hát beengedtük ugye a rokonokat, mint vélhető tulajdonosokat.”* Az ügyeletes nyugtázta a visszajelzést azzal, hogy készüljön az esetről jelentés.

Később Panaszos telefonon jelezte a rendőrségnek, hogy megtalálta a tulajdoni lapot, amit korábban a helyszínen intézkedő rendőröknek nem tudott bemutatni és ezért el kellett hagynia a *„jogos”* ingatlanát. Elmondta azt is, hogy *„Az állítólagos, valótlan örökösök pedig, akik a bútorokat örökölték, azok meg elvették a kulcsot, és most én vagyok úgy, hogy nem tudok bemenni az ingatlanomba.”* Az ügyeletes érdeklődésére, hogy mi történt a helyszínen és ott vannak-e még a rendőrök, Panaszos azt válaszolta, hogy a rendőrök elmentek, de azt mondták, hogy a bejelentő és a vele lévő személyek a jogos örökösök ezért átadta a kulcsot. Úgy fogalmazott, hogy *„Odaadtam a kulcsot, persze a rendőrök jelenlétében odaadtam a kulcsot,*

de ez nem őket illeti.” Az ügyeletes kérdésére közölte, hogy ő eljött az érintett lakásból – ahol a bejelentő és a vele lévő személyek fényképeket készítettek –, mert kellemetlen neki, hogy kidobták őt abból a lakásból, ami az ő nevében van. Hiába mutatta a rendőröknek az iratot arról, hogy neki kellett befizetnie az illetéket, az kevésnek bizonyult. Az ügyeletes kapcsolt egy rendőrtisztet Panaszos részére, aki rövid tájékozódást követően megkérte, hogy vigye be a rendőrkapitányságra a tulajdonjogát igazoló tulajdoni lapot, mutassa be a kollégáinak, akik bent vannak és épp az esetről készítik a jelentésüket. Erre Panaszos ígértet tett.

Panaszos az intézkedést követő időszakban észlelte, hogy a tartási szerződéssel érintett lakás zárját kicserélték, így oda nem tud bejutni. Ezért ismeretlen személy ellen feljelentést tett, melynek eredményeként a Rendőrkapitányságon magánlaksértés vétség miatt nyomozás került elrendelésre.

IV.

A rendőri intézkedés elleni panasz elbírálása során mindenekelőtt azt vizsgáltam, mely panaszosi sérelemre terjed ki a hatásköröm.

- **Rendőrségi tájékoztatás hiányában Panaszos nem tudja, ki cserélte le a tartási szerződéssel érintett lakás zárját, ki ellen indítson birtokháborítás miatt eljárást.**

Ezen panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályok bírnak jelentőséggel:

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdése, a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 222. § (1) bekezdése, valamint a büntetőeljárásról szóló 2015. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 30. § a) pontja.

Panaszos sérelmezte, hogy nem tudja, ki cserélte le a tartási szerződéssel érintett, tulajdonát képező lakás zárját, ezáltal nem tudja, ki ellen kell megindítania birtokháborítás miatt az eljárást.

A tartási szerződéssel érintett lakás zárjának ismeretlen személy általi lecserélése és ezáltal Panaszos, mint jogos tulajdonos oda történő bejutásának a megakadályozása bűncselekmény gyanújának a megállapítására alkalmas. Az elkövető személyének megállapítása büntetőeljárás feladata, az kívül esik a rendőri intézkedések elleni panaszok – Rtv. 92. § (1) bekezdése által meghatározott – tárgykörén.

A cselekmény kapcsán Panaszos büntető feljelentést is tett, melynek eredményeként nyomozás került elrendelésre magánlaksértés vétség miatt.

Meg kell jegyezni, hogy arra vonatkozóan adat, hogy a zár cseréjére irányuló munkálatoknak akár csak az előkészületére is sor került volna, míg az intézkedő rendőrök a helyszínen voltak, nem merült fel, és ilyet Panaszos sem állított, csupán az intézkedés kapcsán sérelmezte az általa később észlelt zárcserét.

A fentiek alapján megállapítom, hogy a zár lecserélését végrehajtó személy kilétének megállapítása büntetőeljárás hatálya alá tartozó feladat, ezért a jelen határozatban foglalt döntés a panasz ezen részére nem terjed ki.

V.

A panasz vizsgálata során az alábbiakat állapítottam meg.

1. Részhajló rendőri intézkedés

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel:

Az Rtv. 13. § (2) bekezdése és a 24. § (1)-(2) bekezdései.

Panaszos sérelmezte, hogy a bejelentőt és a vele lévő személyeket azért engedte be a tartási szerződés útján tulajdonába került ingatlanba, mert az intézkedő rendőrök azt a tájékoztatást adták részére, hogy mint hozzátartozóknak és örökösöknek joguk van belépni a szóban forgó lakásba.

A rendőri intézkedés részhajló voltát a megállapított tényállás alapján megvizsgáltam és azt a Panasztestület állásfoglalásának III. fejezet 1) pontjának b) alpontjában foglaltakkal – amely szerint a rendőrök sem a tények helyszíni feltárására vonatkozó kötelezettségüknek, sem a tájékoztatási kötelezettségüknek nem tettek maradéktalanul eleget –, valamint a III. fejezet 2) pontjában írtakkal – amely szerint az intézkedés nem felelt meg a részhajlás-mentesség követelményének – egyezően ítélem meg.

A Panasztestület állásfoglalását kiegészítem és pontosítom azzal a megállapítással, miszerint arra utaló bizonyíték, tény, adat nem merült fel, hogy az intézkedő rendőrök szándéka – egyenes, vagy akár csak eshetőlegesen módon is – arra irányult volna, hogy a bejelentőt Panaszos hátrányára tudatosan előnyhöz juttassák. Az előny bejelentő oldalán történő keletkezése az adott – és meglehetősen komplex – jogi probléma rendőrök részéről történt helytelen megítélése és az annak alapján az érintettek részére adott téves tájékoztatás hozadékaként keletkezett.

A leírtak alapján megállapítottam, hogy a panasz a részhajló rendőri intézkedés tekintetében megalapozott.

2. Panaszos a tartási szerződéssel érintett lakásnak az intézkedő rendőrök részére átadott kulcsát nem kapta vissza

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel:

Az Rtv. 13. § (2) bekezdése és a 24. § (1)-(2) bekezdései.

Panaszos sérelmezte, hogy a tartási szerződéssel érintett lakás kulcsát – amelyet a bejelentőnek és a vele lévő személyeknek nem volt hajlandó odaadni – átadta a rendőröknek, azonban azt nem kapta vissza, és arról elismervényt sem kapott.

A panasz ezen részét a megállapított tényállás alapján megvizsgáltam és azt a Panasztestület állásfoglalásának III. fejezet 1) pontjának b) alpontjában foglaltakkal – amely szerint *„mindenképpen megállapítható, hogy a kulcsátadásra a bejelentőknek a téves rendőri tájékoztatás hatására került sor”* – egyezően ítélem meg. A Panasztestület állásfoglalását kiegészítem és pontosítom azzal a megállapítással, hogy Panaszos – röviddel a rendőri intézkedést követően, a megtalált tulajdoni lappal kapcsolatban telefonon tett bejelentése során – maga fogalmazott úgy, miszerint *„Odaadtam a kulcsot (a bejelentőnek és a vele lévő személyeknek), persze a rendőrök jelenlétében odaadtam a kulcsot, de az nem őket illeti.”* Mindez – a rendőri jelentésekben írtakat alátámasztva, illetve a Nyomozó Ügyészségen tett tanúvallomásokban foglaltakkal egybehangzóan – azt bizonyítja, hogy Panaszos a tartási szerződéssel érintett lakás kulcsát – ellentétben a kifogásolt intézkedés után nyolc nappal kelt panaszbeadványban írtakkal – nem a rendőröknek adta át, hanem a bejelentőnek és a vele lévő személyeknek.

Átvétel hiányában a rendőrök nem is tudták volna a kulcsot visszaadni, illetve arról átvételi elismervényt nem is kellett készíteniük.

A leírtak alapján a panasz ebben a tekintetben alaptalan.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Határozatom a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 323. § (1)-(3) bekezdésén, 605. §-án, 608. §-án, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 13. § (3) bekezdés a) pontján, 29. § (1) bekezdésén, 39. § (1) és (6) bekezdésén, az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény 9. § (1) bekezdésén, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 62. § (1)-(2) és (4) bekezdésein, 81. § (1) bekezdésén, 113. § (1) bekezdés a) pontján, 114. §-án, 116. § (1)-(2) bekezdésein és (4) bekezdés a) pontján, 35. § (1) és (3) bekezdésein alapul.

A jogorvoslati jogosultságról, valamint a jogérvényesítés módjáról az Ákr. 81. § (1) bekezdésére, az Ákr. 113. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint a 114. § (1) bekezdés I. fordulatára, illetőleg a 116. § (4) bekezdés a) pontjára, továbbá az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 59. § (1) bekezdésére és a 62. § (1) bekezdés h) pontjára tekintettel adtam tájékoztatást.

Budapest, 2019. május „ ”

Dr. Balogh János r. vezérőrnagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány